

Modtager(e): Se høringsliste.

Høringsnotat vedr. forsyningspligtanalyse 2006

Indledning

IT- og Telestyrelsen fremlagde i oktober 2006 en analyse af fremtidens forsyningspligt. Analysen indeholder bl.a. en vurdering af forsyningspligtens formål, forsyningspligtens omfang, herunder hvilke tjenester, der skal være omfattet heraf, samt forsyningspligtens rammer, herunder reglerne om udpegning og finansiering.

IT- og Telestyrelsen har den 9. oktober 2006 igangsat en bred høring over styrelsens analyse, som er blevet lagt ud på Høringsportalen og IT- og Telestyrelsens hjemmeside. IT- og Telestyrelsen har desuden med e-mail af 9. oktober 2006 til en bred kreds af interessenter orienteret om høringen og fremsendt analysen.

Høringsfristen udløb den 30. oktober 2006.

IT- og Telestyrelsen har i alt modtaget 11 høringssvar. Styrelsen har modtaget høringssvar fra TDC, Sonofon, De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI), Det Centrale Handicapråd (DCH), Dansk Metal, CO-industri, LO, Beredskabsstyrelsen, Grønlands Hjemmestyre, De Gule Sider og Eniro.

Herudover har Advokatrådet, Integrationsministeriet, Datatilsynet, Finanstilsynet, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Forbrugerombudsmanden, Syddansk Universitet, Banedanmark og DA per e-mail meddelt IT- og Telestyrelsen, at de ingen kommentarer har til høringen.

Høringsnotatet er tematisk inddelt efter de anbefalinger, som IT- og Telestyrelsen fremkom med i styrelsens analyse. Høringssvarene er samlet under hvert punkt, efterfulgt af IT- og Telestyrelsens vurdering.

Forsyningspligtens formål

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen at fastholde forsyningspligtens nuværende formål, hvorefter enhver slutbruger skal have adgang til en række grundlæggende teletjenester på rimelige vilkår og til rimelige priser.

28. november 2006

IT- og Telestyrelsen

Holsteinsgade 63
2100 København Ø
Telefon 3545 0000
Telefax 3545 0010
E-post itst@itst.dk
Netsted www.itst.dk

Sagsbehandler

Jonas Pyndt
Telefon 3545 0239
Telefax 3545 0010
E-post jpy@itst.dk

Sagsnr. 06-010547
Dok nr. 41308

IT- og Telestyrelsen bemærkede, at det eventuelt kunne overvejes at supplere den nuværende formålsbestemmelse med en formålsbestemmelse om teknologifremme på handicapområdet, forudsat at teknologifremme ikke berører markederne for udbredte tjenester (massemarkederne). Et sådan supplement til det nuværende formål afhænger dog af, hvilke handicaptjenester forsyningspligten fremover skal indeholde.

Det Centrale Handicapråd (DCH) tilslutter sig IT- og Telestyrelsens anbefaling under forudsætning af, at den nuværende formålsbestemmelse suppleres med en formålsbestemmelse om teknologifremme på handicapområdet. Ifølge DCH er det et afgørende formål med tilpasningen af den nye forsyningspligt, at personer med funktionsnedsættelser ikke "fastlåses" i en status quo situation. Derfor skal den gældende regulering indeholde en pligt til innovation.

De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI) anfører, at den nuværende forsyningspligt ikke lever op til sit formål, da den ikke sikrer lige adgang for alle til telekommunikation. DSI fremhæver, at lige adgang til telekommunikation ikke opstår ved at vælge få tjenester ud og gøre disse tilgængelige for mennesker med handicap, men ved at gøre telekommunikation generelt tilgængelig for alle. DSI anfører derfor, at den nuværende formålsbestemmelse udvides med en pligt til teknologifremme på handicapområdet.

IT- og Telestyrelsen

Sonofon bemærker, at med den foreslåede revisions korte tidshorisont - på grund af de snarlige ændringer i EU reglerne - må det vække bekymring, at IT- og Telestyrelsen anbefaler at overveje en udvidelse af forsyningspligten til også at omfatte en formålsbestemmelse om teknologifremme på handicapområdet. Ifølge Sonofon åbnes der op for usikkerhed om tilpasningen til EU-regelsættet, og desuden går Danmark igen forrest i regelopbygning på trods af et stærkt konkurrencepræget marked, hvor den naturlige tendens er afvikling af sektorspecifik regulering.

IT- og Telestyrelsens vurdering

Det nuværende formål sikrer borgerne et vist teknologisk minimumsniveau og modvirker social eksklusion. Formålet er desuden i overensstemmelse med EU-kommissionens holdning og nyder samtidig en forholdsvis bred støtte blandt de indkomne høringssvar. Herudover er formålet i overensstemmelse med princippet om teknologineutralitet i den danske telelovgivning.

IT- og Telestyrelsen har taget DSI og DCH's synspunkter til efterretning. I lyset af Sonofons bemærkning om EU-reglernes forestående revision finder IT- og Telestyrelsen dog, at en formålsbestemmelse om teknologifremme på handicapområdet i givet fald bør knyttes til de konkrete anbefalinger på handicapområdet frem for at indgå i den overordnede formålsbestemmelse for forsyningspligten.

Forsyningspligtens indhold: De generelle teletjenester

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen, at forsyningspligten fortsat bør inkludere basale teletjenester, eftersom en reel afvikling af forsyningspligten risikerer at medføre, at flere grupper af danskere ikke har adgang til basale IKT-tjenester.

Det anbefales, at forsyningspligten på ISDN2 og faste kredsløb udfases på længere sigt og ophæves helt, når bredbåndsdækningen omfatter hele landet. Hertil bemærkes, at bredbåndsdækningen i dag ikke omfatter ca. 2 pct. af danskerne. Derfor kan det anbefales at begrænse forsyningspligten på ISDN2 og faste kredsløb til eksisterende kunder samt til nye kunder, der ikke har adgang til bredbånd. Det bør i forbindelse med udfasningen sikres, at ISDN og faste kredsløb af forsyningspligtudbyderen kan erstattes af andre tjenester, der giver slutbrugerne en tilsvarende tjeneste.

IT- og Telestyrelsen

ISDN og faste kredsløb

TDC mener overordnet at behovet for en forsyningspligt er vigende og på sigt ikke eksisterende. TDC anfører, at det derfor er vigtigt som minimum, at Danmark reducerer pligterne til den begrænsede ramme, som følger af EU-direktivet og dermed fjerner de danske særregler om ISDN og maritime nød- og sikkerhedstjenester.

TDC fremhæver, at bestanden af ISDN og faste kredsløb under forsyningspligt er aftagende, og at dette ventes forstærket i takt med øget brug af andre og mere moderne tjenester. For så vidt angår faste kredsløb konstaterer TDC, at IT- og Telestyrelsens oplysninger om antallet af faste kredsløb (8.322) kun er kredsløb over 144 kbit/s. TDC supplerer tallet med nedenstående tabel, der viser udviklingen i TDC's beholdning af minimumssættet af faste kredsløb. TDC oplyser, at selskabets beholdning i løbet af godt 2 år er reduceret med 20 pct.

Tabel. TDC's beholdning af minimumssættet af faste kredsløb 2004-2006

Antal kredsløb	1H 2004	2H 2004	1H 2005	2H 2005	1H 2006	3Q 2006
2-tråds	18.725	17.977	17.119	16.781	16.431	16.071
4-tråds	4.324	3.786	3.267	3.026	2.830	2.768
64 kbit/s	513	456	299	264	231	210
2 Mbit/s	2.892	2.720	2.536	2.467	2.351	2.300
Hovedtotal	26.454	24.939	23.221	22.538	21.843	21.349

TDC ser ikke noget behov for gennem danske særregler at opretholde forsyningspligten på tjenester baseret på forældet teknologi, og derfor bør forsyningspligten for ISDN og faste kredsløb afskaffes. TDC påpeger, at en fastholdelse af forsyningspligten betyder, at arbejdet med at modernisere infrastrukturen med fiber baseret infrastruktur i områder, der er forsynet med kobber, vil blive væsentligt reduceret, idet TDC vil skulle opretholde kobberinfrastrukturen til at forsyne ISDN2 og kredsløbskunder.

Såfremt ISDN2 ikke længere er underlagt forsyningspligt, understreger TDC, at selskabet vil opretholde kundeforholdet for eksisterende kunder i en periode, men at der samtidig lukkes for tilgangen af nye kunder, samt at der fastsættes en dato for tjenestens ophør, ligesom det tidligere er sket med andre teknologisk forældede tjenester, f.eks. NMT og småforbrugerabonnement.

TDC anfører, at såfremt der alligevel opretholdes krav om forsyningspligt for ISDN og faste kredsløb, bør der subsidiært sikres samme teknologineutralitet for ISDN og faste kredsløb, som allerede gælder for basal telefoni under den nuværende forsyningspligt.

I denne forbindelse fremhæver TDC, at det således er et særligt problem under den nuværende forsyningspligt, at ISDN og faste kredsløb er defineret som specifikke produkter i en kredsløbskoblet infrastruktur med analog signalaccess via kobbertråde og ikke teknologineutralt som basal telefoni. Disse definitioner kan lokalt forhindre TDC i etablering af mere moderne infrastruktur med bedre ydelser til alle kunder i lokalområdet – herunder større dækning med bredbånd. TDC påpeger, at der allerede er eksempler på dette.

IT- og Telestyrelsen

TDC anfører, at telelovens § 16, stk. 2, nr. 2 og forsyningspligtbekendtgørelsen § 3 indebærer, at ISDN kan erstattes med en tjeneste med grundlæggende samme funktioner som ISDN. Bilag 2 til bekendtgørelsen fastlægger imidlertid en grænseflade, som i praksis kun kan opnås på basis af en kredsløbskoblet infrastruktur. TDC anbefaler på denne baggrund, at kravet om ISDN gøres teknologineutralt i samme grad som basal telefoni, således at kravet alene fordrer adgang til offentlige tjenester med en båndbredde svarende til ISDN. Ifølge TDC vil det derved f.eks. opfylde kravene, hvis der er adgang til bredbånd med minimum 128 kbit/s.

For så vidt angår de analoge faste kredsløb (2-tråds, 4-tråds og 64 kbit/s) anfører TDC, at disse er tæt knyttet til den analoge adgang til PSTN. TDC påpeger, at analoge faste kredsløb i realiteten overvejende benyttes til digitale forbindelser via modem. Sådanne forbindelser erstattes i stigende grad med rent digitale forbindelser via VPN eller lignende. Også 2 Mbit/s forbindelser under forsyningspligt vil i stigende grad blive erstattet med andre produkter i bredbåndsinfrastrukturen. TDC foreslår derfor, at kravet om bestemte typer faste kredsløb erstattes med et krav om at udbyde punkt-til-punkt fast kapacitet med minimum 2 Mbit/s.

IT- og Telestyrelsens vurdering

IT- og Telestyrelsen noterer sig TDC's ønske om at udelade ISDN og faste kredsløb af forsyningspligten. IT- og Telestyrelsen er positivt indstillet i forhold til at udfase ISDN og faste kredsløb på længere sigt og lade disse tjenester udgå af forsyningspligten, når bredbåndsdækningen omfatter hele landet.

IT- og Telestyrelsen anbefaler dog, at forsyningspligten på ISDN og faste kredsløb fastholdes på kort sigt, fordi bredbåndsdækningen i dag ikke omfatter ca. 2 pct. af borgerne. Desuden er en fastholdelse af ISDN som forsyningspligtstjeneste med deraf følgende regulering af kvalitetskrav m.v. på kort sigt hensigtsmæssigt af hensyn til de nuværende 300.000 ISDN2-kunder.

IT- og Telestyrelsen har noteret sig TDC's ønske om at sikre en øget teknologineutralitet for ISDN og faste kredsløb, eksempelvis ved henholdsvis at stille krav om en båndbredde svarende til ISDN og udbyde punkt-til-punkt fast kapacitet med minimum 2 Mbit/s. IT- og Telestyrelsen er positivt indstillet i forhold til at definere de pågældende tjenester så teknologineutralt som muligt.

IT- og Telestyrelsen skal bemærke, at det overvejes at foreslå, at der indsættes en hjemmel i teleloven, der bemyndiger videnskabsministeren til at beslutte, at tjenester, der som udgangspunkt er omfattet af forsyningspligten, helt eller delvist undtages fra denne. En eventuel udfasning af ISDN og faste kredsløb fra forsyningspligten vil således i givet fald ikke nødvendiggøre en lovændring.

Hvad angår en eventuel udfasning af faste kredsløb kan det i givet fald overvejes at gennemføre en udfasning trinvist, således at nogle typer af faste kredsløb udfases på et tidligt tidspunkt, mens andre typer udfases på et senere tidspunkt.

IT- og Telestyrelsen

Bredbånd

Både Det Centrale Handicapråd (DCH), CO-industri, LO og Dansk Metal mener, at bredbånd skal være inkluderet i forsyningspligten.

DCH er enig med IT- og Telestyrelsen i, at forsyningspligten fortsat bør inkludere basal taletelefoni, ISDN og faste kredsløb. DCH mener derudover, at forsyningspligten skal inkludere bredbånd. DCH påpeger, at adgang til en bredbåndsforbindelse i mange situationer vil være helt afgørende for, at personer med funktionsnedsættelser kan gøre brug af relevante tjenester.

CO-industri fremhæver, at udviklingen i samfundet viser, at der er stor efterspørgsel på bredbåndsforbindelser og de services, der medfølger af hastigheder på 2 Mbit/s og mere. CO-industri påpeger, at der allerede i dag er 1,6 mio. bredbåndsforbindelser til danske husstande, og over 60 % af husstandene har i dag bredbåndsforbindelser, og bare det seneste halve år er der kommet 300.000 mere til.

CO-industri bemærker, at der allerede i dag anvendes 2-4 Mbit/s forbindelser for at se HD-TV, spille online spil og benytte sig af videosamtaler. CO-industri betoner, at virksomhederne ikke skal begrænses af ISDN2 opkoblinger, der ikke kan levere den nødvendige dataadgang i forhold til programdeling (styresystemer for maskiner o.l.), fildeling (tegninger og procesprogrammer, der ofte er af meget store størrelser) og andre værktøjer, virksomhederne benytter sig af i forbindelse med et stadig større globaliseret marked.

CO-industri og Dansk Metal forholder sig kritiske til TDC's oplysning om, at det vil koste 1,3 mia. at forsyne hele Danmark med bredbånd. Således mener CO-industri, at der ligger muligheder for at få dækket eventuelle underskud. CO-industri påpeger, at det er svært at forestille sig en investering på 1,3 mia. kr. ikke vil kunne finansieres over en periode på 5 eller 10 år. CO-industri anfører, at det fremgår af IT- og Telestyrelsens analyse, at en sådan investering vil give udbyderen konkurrencefordele på sigt.

Dansk Metal anfører, at bredbånd med 2 Mbit/s for alle og med 20 Mbit/s som den typiske forbindelse set over tid må være et minimum i forsyningspligten. Dansk Metal fremhæver, at de dele af befolkningen, som ikke har adgang til almindelig brug af Public Service via nettet, er på vej imod en social eksklusion. Det er derfor ikke Dansk Metals opfattelse, at der skal fastholdes "gamle" teknologier (ISDN2) eller skabes præferencer for bestemte opkoblingstyper, men at det derimod er fokus rettet mod indhold, interoperabilitet, adgang og hastighed der sikrer, at flere teknologier kan anvendes. Dansk Metal påpeger, at de fleste applikationer således kan køre på en 2 Mbit/s linie: Videotelefoni, VoIP (som substitution for PSTN i de fleste tilfælde), TV-Stream, Netradio, osv.

Dansk metal anerkender, at der af hensyn til de nuværende kunder bør indføres en overgangsperiode for ISDN2-tjenesten. Dansk Metal peger dog på muligheden for, at disse kunder benytter de nævnte systemer med baggrund i manglende båndbredde som alternative valg.

IT- og Telestyrelsen

LO mener ligeledes, at der bør indføres forsyningspligt på bredbånd. LO påpeger, at kulturelle underholdningstilbud via internettet kræver en forbindelse på mellem 250 Kbit/s og 2 Mbit/s. LO henviser som CO-industri til den høje hastighed, hvormed bredbåndsforbindelser udbredes i Danmark.

IT- og Telestyrelsens vurdering

IT- og Telestyrelsen har noteret sig DCH, Dansk Metal, CO-industri og LO's ønske om, at forsyningspligten bør omfatte bredbånd for at imødekomme borgernes og virksomheders behov for en hurtig internetopkobling.

IT- og Telestyrelsen skal hertil bemærke, at ca. 98 % af danskerne i dag kan få bredbånd. Bredbåndsdækning for de resterende 2 pct. af Danmarks befolkning er en høj politisk prioritet, som i øjeblikket søges løst gennem afhændelse af FWA frekvenser. Således arbejder IT- og Telestyrelsen med en model, hvor de ledige frekvenser i frekvensbåndet 3410-3800 MHz søges afsat som en landsdækkende tilladelse med dækningskrav, der tilstræber at sikre alle borgere i Danmark adgang til bredbåndstjenester.

Det vurderes, at sikring af fuld bredbåndsdækning gennem forsyningspligt vil være til skade for konkurrencen på bredbåndsmarkedet og dermed for forbrugerne og virksomhedernes innovation. I den forbindelse bemærkes det, at konkurrencen på bredbåndsmarkedet over de senere år har resulteret i markant faldende priser og udbud af stadigt hurtigere forbindelser.

IT- og Telestyrelsen anbefaler dog, at visse personer med funktionsnedsættelse kan få stillet en bredbåndsforbindelse til rådighed gennem forsyningspligten, jf. nedenfor.

Forsyningspligtens indhold: Handicaptjenester

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen, at de nuværende tjenester på handicapområdet bevares og samtidig udbygges med en infrastrukturel mulighed for videotelefoni. Teksttelefonen opretholdes men afvikles på sigt, når brugere er fuldt overgået til en ny samlet tekst- og videotelefonitjeneste.

Det anbefales således, at når der etableres mulighed for tegnsprogstolkning via telekommunikation, skal de handicappede sikres en forbindelse med tilstrækkelig hastighed og den nødvendige kvalitet.

Forsyningspligten bør derfor indeholde en revisionsklausul, der træder i kraft, når der etableres en tegnsprogscentral. Revisionsklausulen gør det således muligt at stille krav om yderligere båndbredde i takt med markedets udvikling.

Det Centrale Handicapråd (DCH) tilslutter sig, at forsyningspligten på handicapområdet styrkes gennem oprettelsen af en særlig reguleringsenhed, der løbende vurderer behovet for at introducere nye tjenester. Det er fortsat rådets opfattelse, at denne model er den eneste af de foreslåede modeller, som giver den dynamik og fleksibilitet, som er en forudsætning for, at handicappede ikke hægtes af den teknologiske udvikling.

IT- og Telestyrelsen

DCH og DSI anfører, at den fremtidige finansieringsmodel skal respektere sektoransvarlighedsprincippet, og at forsyningspligten samtidig skal finansieres solidarisk af telesektoren. DCH og DSI foreslår en afgift på telefonnumre. Organisationerne tilkendegiver, at de gerne vil indgå i en nærmere drøftelse af, hvordan den nærmere finansieringsmodel skal se ud.

DCH anfører, at selvom teksttelefonitjenesten erstattes af en videotelefonitjeneste, så er der meget langt til den dynamiske model, der langtidssikrer handicappedes forsyningsgaranti med relevante og tidssvarende teleløsninger.

DCH har forståelse for tankegangen bag et scenarie, hvor forsyningspligten baserer sig på en infrastrukturel løsning gennem en bredbåndsforbindelse. Rådet mener dog fortsat, at scenariet har den afgørende svaghed, at udviklingsperspektivet mangler. DCH fremhæver, at den telekommunikative ligestilling forudsætter et miks af infrastruktur og tjenester. DCH betoner, at døve eksempelvis ikke er telekommunikativt ligestillet alene gennem en videotelefoniforbindelse, hvis der ikke samtidig er adgang en tolketjeneste.

DCH anfører, at da tjenesten i sig selv er en del af forudsætningen for, at personer med funktionsnedsættelser har nogen glæde af infrastrukturen, så er det i udgangspunktet rimeligt, at teleselskaberne som infrastrukturleverandør skal bidrage til basisfinansieringen af f.eks. en tolketjeneste, mens det forbrug af tolketid, der knytter sig til beskæftigelsesområdet, skal finansieres af Beskæftigelsesministeriet.

DCH understreger, at en tegnsprogstolkningscentral ikke er tilstrækkelig, og at der bør tilbydes en egentlig formidlingscentral, der kan håndtere flere forskellige former for formidling, idet nogle funktionsnedsættelser ikke kompenseres via tegnsprog, men kræver andre former for tolkning.

DSI anfører, at telekommunikation skal være tilgængeligt for alle mennesker med handicap, hvilket ikke sikres ved at udpege en bestemt udbyder til at have forsyningspligt eller ved at udpege bestemte tjenester til at være omfattet af forsyningspligten for mennesker med handicap. Forsyningspligten skal i stedet pålægges alle teleudbydere, og forsyningspligten skal formuleres således, at telekommunikation skal kunne bruges af alle (jf. konceptet om "Design For Alle").

DSI fremhæver, at den eksisterende teksttelefonitjeneste ikke er tidssvarende, fordi fremtiden byder på en udvikling, hvor almindelige tjenester er udstyrsuafhængige. DSI betoner desuden, at Formidlingscenteret, der i dag formidler samtaler mellem skrevet og talt dansk, udvides til at formidle samtaler mellem tegnsprog, skriftligt dansk og talt dansk. DSI anfører endvidere, at eksisterende teknologi som videotelefoni skal udnyttes til fjerntolkning og en tegnsprogstolkeservice, der kan bruges via alle net.

TDC anser det ikke for rimeligt at fastholde et finansielt sektoransvar for handicaptjenesters udstyr og indhold, da det ikke længere er muligt at placere et entydigt ansvar for udstyr og indhold hos teleselskaberne.

IT- og Telestyrelsen

TDC udtrykker forståelse for handicaporganisationernes ønske om bedre tilpasning af modellen til den teknologiske udvikling. Ifølge TDC har det foreslåede scenario 1 (oprettelsen af en særlig reguleringsenhed, der løbende vurderer behovet for at introducere nye tjenester) elementer, der sikrer dette. Ifølge TDC forudsætter dette imidlertid en offentlig finansiering af den fremtidige udvikling af tjenester. TDC henviser til, at man generelt bør forholde sig politisk til det forslag om en ændret finansieringsmodel på området, som telebranchen i 2004 fremhævede i afrapporteringen fra Telearbejdsgruppen på handicapområdet.

TDC vil ikke afvise IT- og Telestyrelsens anbefaling om, at når der etableres mulighed for tegnsprogstolkning via telekommunikation, skal de handicappede sikres en forbindelse med tilstrækkelig hastighed og den nødvendige kapacitet, og at teksttelefonen opretholdes men afvikles på sigt, når brugerne er fuldt overgået til en ny samlet tekst- og videotelefonitjeneste. TDC fremhæver, at der vil kunne opnås betydelige besparelser i forhold til den eksisterende tolkeordning. Ifølge TDC forudsætter disse tiltag en ændret finansiering. TDC finder, at en ny samlet tekst- og videotelefonitjeneste bør finansieres af den sociale sektor, og ligeledes bør etableringen af en eventuel tolkecentral drives og finansieres i offentligt regi.

TDC betoner, at betjeningen af handicappede generelt bør bevæge sig bort fra udviklingen af særtjenester og hen mod brug af eksisterende og åbne standarder i videst mulig omfang. Ifølge TDC giver den generelle udbygning af infrastrukturen i dag større mulighed for anvendelse af standardløsninger og brug af standardudstyr til brug for tale-, tekst- og videokommunikation. I den forbindelse anser TDC det ikke for rimeligt, at der fremover skal stilles udstyr til rådighed for slutbrugeren via forsyningspligten. Udgiften til udstyr bør, som tidligere angivet, afholdes i offentlig regi.

Angående muligheden for at stille eventuel båndbredde til rådighed finder TDC ikke, at der bør stilles krav om særlige priser for handicappede på generelle ydelser på et fuldt liberaliseret marked. TDC betoner, at der tilsvarende i dag ikke gi-

ves særlige priser for en PSTN-forbindelse til handicappede. Endvidere finder TDC det uforståeligt, at der stilles forslag om, at handicappede, der er visiteret til Handicappedes Nummerservice, skal have mulighed for bredbåndforbindelser til reduceret pris, da bredbånd ikke er en forudsætning for anvendelse af oplysnings-tjenesterne.

TDC vil foreslå, at der etableres en drøftelse mellem TDC, IT- og Telestyrelsen og andre relevante parter med henblik på at skitsere de muligheder, som den nye teknologi giver slutbrugerne, inden der udarbejdes et endelig oplæg til forsyningspligten på handicaptjenesterne.

Sonofon kan støtte overvejelserne om at flytte forpligtelserne omkring de særlige tjenester (bl.a. teksttelefon og en evt. tegnsprogstolkecentral) ud af sektoren. Sonofon bemærker desuden, at der med den hastige udvikling af bredbåndsmarkedet, hvor flere udbydere kæmper om kunderne, ikke vil være behov for en forsyningsforpligtelse med høje båndbredder til særlige grupper.

IT- og Telestyrelsen

IT- og Telestyrelsens vurdering

Den teknologiske udvikling har gjort det muligt at kommunikere med tegnsprog via videotelefoni, hvilket en række døve brugere allerede benytter sig af i dag. En sådan kommunikation forudsætter imidlertid en internetforbindelse med en vis kapacitet. Såfremt der bliver elektronisk adgang til en tegnsprogstolketjeneste, vil det derfor være relevant på bekendtgørelsesniveau at fastsætte nærmere regler om, at brugere, der i dag har adgang til at abonnere på teksttefontjenesten, kan få adgang til en bredbåndsforsendelse med henblik på at sikre adgang til videotelefoni og dermed elektronisk kommunikation via tegnsprog.

IT- og Telestyrelsen har noteret sig DCH's bemærkning om, at personer med funktionsnedsættelser ikke garanteres telekommunikativt alene ved at stille infrastruktur til rådighed. Hertil skal IT- og Telestyrelsen bemærke, at en forbindelse, der muliggør tegnsprogs kommunikation gennem brug af videotelefoni, vil kunne udgøre en kompensation for de grupper af handicappede, der anvender tegnsprog.

IT- og Telestyrelsen skal samtidig påpege, at tegnsprogstolkning relateret til videotelefoni kan stilles til rådighed for personer med funktionsnedsættelser uden om forsyningspligten.

IT- og Telestyrelsen finder, at det kan være hensigtsmæssigt at gennemføre en gradvis udfasning af teksttefontjenesten i takt med, at tjenesten måtte blive afløst af en videotelefontjeneste. Reglerne vil kunne udformes således, at de muliggør en sådan udfasning.

IT- og Telestyrelsen medgiver TDC, at bredbånd ikke er en forudsætning for anvendelse af oplysnings-tjenesterne, hvorfor scenariet ikke bør omfatte handicappede, der alene er visiteret til Handicappedes Nummerservice.

IT- og Telestyrelsen finder, at en afgift på eksempelvis telefonnumre ikke er en realistisk løsning i forhold til at finansiere handicaptjenester. Allerede det nuværende skattestop betyder, at der ikke foreligger mulighed for at indføre en sådan

afgift. En alternativ finansieringsordning, hvor det er staten, der dækker udgifterne til (nye) handicaptjenester, vil efter IT- og Telestyrelsens vurdering være i strid med sektoransvarligheds-princippet. Det er på den baggrund IT- og Telestyrelsens vurdering, at der ikke er mulighed for at ændre på den gældende finansieringsmodel.

IT- og Telestyrelsen har noteret sig DCH og TDC's ønske om et møde. IT- og Telestyrelsen foreslår på denne baggrund en drøftelse i foråret 2007 i forbindelse med arbejdet med - på bekendtgørelsesniveau - at udmønte en kommende, ny lovs bestemmelser om, hvilke tjenester der skal tilbydes personer med funktionsnedsættelse.

Forsyningspligtens indhold: Nummeroplysningstjenester

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen, at den opkaldsbaserede nummeroplysningstjeneste (118) og en trykt/elektronisk nummerfortegnelse fortsat er indeholdt i forsyningspligten.

Det kunne overvejes at tilbagerulle forsyningspligten på udlandsoplysning (113), idet der i EU-reguleringen ikke er et krav om forsyningspligt på dette område. I givet fald kan tildelingen af kortnummeret 113 til tjenesten ikke længere opretholdes.

Det kan på længere sigt overvejes at indføre en hvilende hjemmel, således at forsyningspligten kun træder i kraft, hvis markedet ikke selv sikrer disse tjenester. Herefter kan forsyningspligten på sigt reduceres til en landsdækkende nummeroplysningsdatabase, hvis EU-reglerne ændres, hvilket i øjeblikket overvejes i forbindelse med EU's såkaldte review af EU-lovgivningen på teleområdet.

IT- og Telestyrelsen

De Gule Sider anfører, at nummeroplysningstjenesterne fremover ikke bør være en del af forsyningspligten. De Gule Sider foreslår i stedet en hvilende hjemmel, der betyder, at forsyningspligten træder i kraft, såfremt markedet mod forventning ikke selv dækker forbrugernes behov vedr. en udtømmende nummerfortegnelse og en landsdækkende nummeroplysningstjeneste.

De Gule Sider påpeger, at en opretholdelse af kortnummer 118 vil betyde, at forsyningspligtudbyderen fortsat opnår en afgørende og unfair konkurrencemæssig fordel på markedet for nummeroplysningstjenester. De Gule Sider fremhæver i denne forbindelse, at der siden den delvise liberalisering i 1997 har været indtil flere udbydere, der med 4-cifrede kortnumre forgæves har forsøgt at komme ind på markedet for opkaldsbaseret nummeroplysning. Det skyldes ifølge De Gule Sider, at kortnummer 118 har en markant konkurrencemæssig fordel ved gennem 20 år at have forankret sig dybt i forbrugernes bevidsthed.

De Gule Sider betoner, at Danmark er ét af de sidste lande i Europa, som fortsat opretholder det 3-cifrede særtjenestenummer. Således har samtlige nabolande ifølge De Gule Sider gennem de sidste 7 år inddraget det oprindelige særtjenestenummer tilknyttet forsyningspligten og i stedet indført 4-, 5-, eller 6-cifrede numre på ens vilkår for alle udbydere.

De Gule Sider noterer sig, at der i IT- og Telestyrelsens analyse udtrykkes bekymring for, at en ophævelse af forsyningspligten kan betyde, at nye alternative udbydere af nummeroplysningstjenester ikke vil afsætte ressourcer til at tilvejebringe en fuldt udtømmende og landsdækkende nummerfortegnelse. Hertil bemærker De Gule Sider, at selskabet i lighed med eksempelvis KRAK igennem mange år har tilvejebragt og vedligeholdt fuldt udtømmende og landsdækkende nummerfortegnelser til brug for internettjenester. Ifølge De Gule Sider er disse databaser mindst af samme omfang som 118-fortegnelsen, og med en opdateringsfrekvens langt højere end forsyningspligtkravet.

Eniro anfører, at den gældende forsyningspligt for nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser helt bør ophæves, da disse tjenester kan tilvejebringes bedre og billigere på markedsvilkår, når der tilvejebringes ensartede konkurrencevilkår for de forskellige aktører på markedet.

Eniro mener, at dette bør ske, så snart den EU-retlige regulering på området tillader det, idet den nuværende løsning, der er baseret på anvendelsen af kortnummeret 118, medfører væsentlige konkurrenceforvridninger til fordel for TDC.

IT- og Telestyrelsen

Det er Eniros opfattelse, at disse konkurrenceforvridninger er skadelige for udviklingen af markedet, og at TDCs nuværende takstniveau for 118-tjenesterne er unødvendigt høj og er baseret på udnyttelse af de særlige fordele, som 118-nummeret indebærer.

I det omfang forsyningspligten trods det anførte ønskes opretholdt, hvilket indtil videre også er et krav fra EU, er det Eniros opfattelse, at forsyningspligten for nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser af konkurrencemæssige grunde fra 1. januar 2008 helt bør udskilles fra de øvrige dele af forsyningspligten, og at den kommende udbyder af nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser med forsyningspligt bør findes gennem et udbud, der kan sikre reel konkurrence om disse opgaver. Eniro vil være særdeles interesseret i at byde på en sådan opgave, og det er Eniros opfattelse, at dette kan gennemføres til lavere omkostninger, end det er tilfældet i dag.

Eniro bemærker, at forsyningspligtdirektivet kræver mindst én udtømmende nummerfortegnelse enten i trykt eller elektronisk form samt én udtømmende nummeroplysningstjeneste, men at direktivet ikke kræver, at disse tjenester tilvejebringes af den samme udbyder, som måtte have forsyningspligt på øvrige områder.

Eniro bemærker, at forsyningspligtdirektivet stiller krav til medlemsstaterne om, at der ved udpegningen af virksomheder til at varetage forsyningspligten skal anvendes en effektiv, objektiv, transparent og ikke-diskriminerende udpegningsmetode, der sikrer, at ingen virksomhed på forhånd er udelukket fra at blive udpeget. Eniro påpeger, at direktivet endvidere må ses i lyset af EF-Domstolens praksis om gennemsigtighed m.v. ved udbud af opgaver, der ikke er omfattet af EU's udbudsdirektiver, og som medfører mindst tilsvarende forpligtelser som angivet i direktivet.

TDC anfører, at der er et vigende forretningsmæssigt grundlag for en opkaldsbaseret nummeroplysningstjeneste i døgndrift. Det skyldes, at der siden forsyningspligtens indførelse er kommet en række internetbaserede alternativer, som sammen med telefonbøger og elektroniske nummerregistre i telefonerne har mindsket behovet markant for en pligtjeneste.

TDC finder det ikke rimeligt, at kravet om en døgnbetjent opkaldsbaseret oplysningstjeneste alene opretholdes fordi alarmmyndighederne og politiet har brug for en nummerfortegnelse. TDC finder derfor, at der såfremt kravet om forsyningspligt på 118 opretholdes, bør ske en lempelse af kravene f.eks. til åbningstiden. Hvis forsyningspligten opretholdes på en opkaldsbaseret nummeroplysningstjeneste skal det forsat sikres at denne tjeneste skal være tilgængelig for alle slutbrugere uanset det valgte teleselskab, med mindre at det pågældende teleselskab selv har en tilsvarende tjeneste.

TDC påpeger, at en tilbagerulning af forsyningspligten vil være hensigtsmæssig for udlandsoplysningen på 113, og kan derfor støtte analysens forslag herom. TDC er opmærksom på at, med den nuværende lovgivning vil et bortfald af forsyningspligten på dette område også medføre bortfald af anvendelsen af nummeret 113.

IT- og Telestyrelsen

Sonofon under sig over, at forbrugernes valgfrihed mellem flere udbydere af nummeroplysningstjenester i IT- og Telestyrelsens analyse fremstår som en ulempe i stedet for en fordel. Sonofon påpeger, at som bekendt fra andre markeder må en reel konkurrence-situation forventes at medføre produktudvikling, bedre service og lavere priser. Sonofon noterer sig, at analysen skitserer, at vejen til reel konkurrence på dette område går via en tilbagekaldelse af 118 og dermed fjernelse af den konkurrencebegrænsende regulering. Sonofon hæfter sig imidlertid ved, at det nødvendige mod efterfølgende desværre synes at mangle, til i de afsluttende anbefalinger også at tage konsekvensen af analysen og indføre reel konkurrence på dette marked.

DSI pointerer, at nummeroplysningen er et eksempel på en forsyningspligtstjeneste, der ikke har fulgt udviklingen, da nummeroplysningen binder brugeren til en bestemt udbyder og et bestemt abonnement.

IT- og Telestyrelsens vurdering

IT- og Telestyrelsen har noteret sig De Gule Siders synspunkt og anerkender, at en opretholdelse af kortnummer 118 kan påvirke konkurrencen på markedet for opkaldsbaserede nummeroplysningstjenester. Hertil bemærkes dog, at forsyningspligtudbyderens markedsmæssige fordel for så vidt angår trykte og elektroniske nummeroplysningstjenester må vurderes at være begrænset.

IT- og Telestyrelsen skal i relation til den opkaldsbaserede nummeroplysnings-tjeneste henvise til de bindinger, der ligger i EU's forsyningspligtdirektiv. Det bemærkes dog, at Kommissionen i sin meddelelse af 29. juni 2006 om revurderingen af EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og tjenester - KOM (2006) 334 – har lagt op til at ophæve kravene om nummeroplysning og nummer-

fortegnelse. Det kan således være relevant at genoverveje forsyningspligten, når nye direktiver træder i kraft.

IT- og Telestyrelsen skal dog gøre opmærksom på, at styrelsen tidligere har overvejet at trække kortnummer 118 tilbage og lade det erstatte af 4-cifrede kortnumre med henblik på at styrke konkurrencen. Dengang indebar de politiske overvejelser imidlertid, at kortnummer 118 blev opretholdt af hensyn til forbrugere.

Med hensyn til muligheden for at udskille forsyningspligten på nummeroplysningstjenester og nummerfortegnelser - og gennemføre et separat udbud for disse - skal IT- og Telestyrelsen påpege, at det ikke vil ændre på, at kortnummer 118 fortsat opretholdes. Et udbud vil således ikke løse den eventuelle påvirkning af konkurrencen, som kortnummer 118 afstedkommer.

IT- og Telestyrelsen har noteret sig Eniros bemærkning om, at udbud i henhold til EU's bestemmelser skal gennemføres gennem en effektiv, objektiv, transparent og ikke-diskriminerende udpegningsmetode. IT- og Telestyrelsen skal imidlertid bemærke, at EU's bestemmelser ikke stiller krav om, hvorvidt forsyningspligten skal udbydes samlet eller i separate dele.

I relation til det nuværende krav om åbningstid for nummeroplysningen 118, vil IT- og Telestyrelsen nærmere overveje mulighederne for at foretage en justering af kravet.

IT- og Telestyrelsen noterer sig, at TDC ikke anser det som et problem, at udenlandsoplysningen 113 fremover udelades af forsyningspligten.

IT- og Telestyrelsen

Forsyningspligtens indhold: Betalingstelefoner

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen, at opretholde forsyningspligten på offentlige betalingstelefoner. Således findes der trods den stigende udbredelse af mobiltelefoni fortsat situationer, hvor brugerne ikke har mobiltelefoner til rådighed, hvorfor betalingstelefoner forekommer nødvendige.

Desuden vurderes den nuværende lovgivning at være fleksibel. Forsyningspligten, som den fungerer i dag, indebærer således, at området for udbud af betalings-telefoner er konkurrenceudsat, at den enkelt kommune selv vurderer, om der lokalt er tilstrækkelig adgang til betalingstelefoner, og at den enkelte kommune finansierer et eventuelt underskud i forbindelse med betalingstelefonerne. På den baggrund er det IT- og Telestyrelsens anbefaling, at forsyningspligtlovgivningen i relation til offentlige betalingstelefoner videreføres i dens nuværende form.

DSI tilslutter sig analysens anbefaling om at opretholde forsyningspligten på offentlige betalingstelefoner og understreger, at betalingstelefoner skal være tilgængelige for mennesker med handicap. DSI påpeger, at betalingstelefonen bør placeres og være indrettet således, at den kan bruges af alle. Ifølge DSI bør betalingstelefonen f.eks. konstrueres, så blinde og svagsynede kan bruge den. DSI fremhæver, at dette bl.a. gøres ved, at betalingstelefonen følger principperne i

'Design for Alle' og er forsynet med et tastatur, der følger den internationale standardopstilling CCITT, hvor 1-tallet er placeret i øverste venstre hjørne, og hvor der findes et ophøjet punkt på 5-tallet. Ifølge DSI er det for kørestolsbrugere bl.a. vigtigt, at telefonen placeres, så møntindkast eller betalingskortlæser er placeret mindst 90 cm og højst 120 cm over gulvhøjde/terræn. DSI betoner, at det for mennesker med hørehandicap i dette tilfælde vil være nødvendigt at etablere en særlig kompenserende løsning, da denne gruppe mennesker ikke kan benytte en almindelig telefon, men må benytte f.eks. moderniseret tekst-telefon m.v.

TDC er uforstående overfor behovet for en forsat forsyningspligt på betalingstelefoner. Ifølge TDC er argumentet om, at der forekommer situationer, hvor brugere ikke har adgang til en mobiltelefon, hvilket betinger opretholdelse af bestemmelser om betalingstelefoner, ikke relevant, idet det næppe kan godtgøres, at sådanne situationer netop opstår i områder, hvor der rent faktisk findes betalings-telefoner. Men i lyset af, at lovgivningen allerede i dag er ret fleksibel, anser TDC ikke opretholdelse af regler svarende til de nuværende som et væsentligt problem.

IT- og Telestyrelsen

IT- og Telestyrelsens vurdering

IT- og Telestyrelsen noterer sig, at TDC ikke anser opretholdelse af den gældende lovgivning som et væsentligt problem, da lovgivningen opfattes som fleksibel.

IT- og Telestyrelsen noterer sig DSI's ønske om at fastsætte nærmere regler om indretningen af de offentlige betalingstelefoner. IT- og Telestyrelsen skal dog påpege, at opfyldelse af skærpede regler kan være forbundet med betydelige udgifter. Dette skal sammenholdes med, at brugen af de offentlige betalingstelefoner over en årrække er mindsket som en følge af mobiltelefoniens udbredelse. På den baggrund er det IT- og Telestyrelsens vurdering, at skærpede krav til indretning af offentlige betalingstelefoner risikerer at reducere antallet af offentlige betalingstelefoner yderligere til skade for alle brugere.

Forsyningspligtens indhold: Maritime nød- og sikkerhedstjenester

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen, at det på baggrund af de internationale forpligtigelser fortsat er nødvendigt at opretholde de indholdsmæssige krav til de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester, herunder kravet om at forsyningspligtudbyderens betjening af nødopkald skal være gratis og udbydes i overensstemmelse med de internationale forpligtigelser samt svarende til det hidtil gældende kvalitetsniveau.

Det anbefales ikke at begrænse forsyningspligten eller ændre på den gældende regulering, så længe der ikke foreligger alternative løsninger.

Danmark

TDC konstaterer, at myndighederne i Danmark har fastholdt placeringen af opgaven hos forsyningspligtudbyderen. TDC hæfter sig imidlertid ved, at den nuværende placering er udtryk for en dansk særregel, idet stort set alle andre europæi-

ske lande har placeret opgaven i søredningstjeneste eller militære organisationer, og i alle tilfælde baseret på offentlig finansiering.

TDC bemærker, at kystradiostationernes kommercielle opgaver gennem en år-række er svundet markant, således at Lyngby Radio's opgave efterhånden har fået karakter af en kommunikationsopgave, der næsten udelukkende består i overvågning af radiokanaler for og betjening af maritime nød- og sikkerhedsopkald. Konsekvensen af dette er ifølge TDC, at det er blevet vanskeligere og kræver stadig større ressourcer og særlige tiltag at opretholde de nødvendige kompetencer for at kunne varetage radiokommunikationsdelen af de maritime nød- og sikkerhedstjenester med den kvalitet, som disse livsvigtige tjenester kræver.

TDC anfører, at TDC/Lyngby Radio i varetagelsen af de maritime nød- og sikkerhedsopgaver har et tæt samarbejde med Søværnets Operative Kommando (SOK), der er ansvarlig for de fysiske eftersøgnings- og redningsaktioner til søs. TDC mener, at mulighederne for at placere opgaven her skal undersøges. TDC fremhæver, at en placering af de maritime nød- og sikkerhedsopgaver hos SOK ligger naturligt i forlængelse af de opgaver, SOK har med overvågning af de indre danske farvande, eksempelvis overvågning af olieforurening. TDC forslår, at der nedsættes en hurtigt arbejdende arbejdsgruppe, som kan komme med et konkret forslag til en sådan placering.

IT- og Telestyrelsen

Grønland

TDC har noteret sig, at det i analysen fremhæves, at Hjemmestyret ikke hidtil har fremsat noget ønske om at overtage myndighedskompetencen på området. Hertil påpeger TDC, at hjemmestyreløven rummer mulighed for, at rigsmyndigheden kan tage initiativ til drøftelser med Hjemmestyret om overdragelse af sagsområder til Hjemmestyret. TDC mener, at det for de maritime nød- og sikkerhedstjenester i Grønland naturligt kunne ske i forbindelse med det løbende samarbejde mellem styrelserne om lovgivningen på radiokommunikationsområdet.

TDC fremhæver, at det allerede i lovforslagsbemærkningerne til lov nr. 1090 fra 1997 om ændring af lov om forsyningspligt anføres, at ”det næppe er hensigtsmæssigt på længere sigt at opretholde en reguleringsmodel, der indebærer, at underskud ved driften af de maritime nød- og sikkerhedstjenester i Grønland i sidste ende inddækkes via de danske forsyningspligtpriser”. TDC betoner, at det i samme lovforslag blev anført, at det er hensigten, at der igangsættes et udredningsarbejde. TDC understreger, at udredningsarbejdet aldrig er blevet gennemført, og som anført i forsyningspligtanalysen blev det i lovforslagsbemærkningerne til lov nr. 418 (teleloven) fra 2000 anført, at det ”ikke umiddelbart (forekommer) hensigtsmæssigt at foretage ændringer i forpligtelserne (med hensyn til Grønland) ikke mindst henset til det begrænsede omfang og udgifterne hertil”. TDC er ikke enig heri, og efterlyser det udredningsarbejde, som blev stillet i udsigt i 1997.

Det er TDC's opfattelse, at det under alle forhold er helt uacceptabelt, at omkostningerne til en ifølge TDC klar statslig opgave som opretholdelse af betryggende sikkerhed for søfarende i de grønlandske farvande pålignes en enkelt privat dansk televirksomheds kunder. Ifølge TDC ses der ingen holdbare og troværdige argumenter for at opretholde denne tilstand. Der er derfor TDC's klare opfattelse, at

der må findes en politisk løsning, der sikrer en anden finansiel løsning af denne opgave.

Grønlands Hjemmestyre, direktoratet for Boliger og Infrastruktur, påpeger, at opretholdelse af de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester i Grønland er en rigsforpligtelse for den danske stat. Direktoratet er enig i analysens samlede anbefaling af, at der ikke ændres på indholdet af forsyningspligten vedrørende de maritime nød- og sikkerhedstjenester. Direktoratet har drøftet høringssvaret med TELE Greenland A/S, som er enig i direktoratets betragtninger.

IT- og Telestyrelsens vurdering

IT- og Telestyrelsen har noteret sig TDC's ønske om, at forsyningspligten ikke længere bør omfatte de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester i Grønland. IT- og Telestyrelsen vurderer imidlertid, at der ikke er grundlag for at ændre den gældende regulering, så længe der ikke foreligger alternative løsninger end den nuværende. I den forbindelse konstateres det, at Grønlands Hjemmestyre ikke har ytret ønske om at overtage forsyningspligten og finansieringen heraf.

Hvis der måtte opstå en situation, hvor driften og finansieringen af de radiobaserede maritime nød- og sikkerhedstjenester i Grønland kunne ske på anden vis, skal IT- og Telestyrelsen bemærke, jf. styrelsens bemærkninger vedr. ISDN og faste kredsløb, at det overvejes at foreslå, at der indsættes en hjemmel i teleloven til helt eller delvist at undtage visse tjenester fra forsyningspligten, uagtet at de som udgangspunkt er omfattet af denne.

IT- og Telestyrelsen noterer sig TDC's forslag om at placere ansvaret for de danske maritime nød- og sikkerhedstjenester hos Søværnets Operative Kommando.

IT- og Telestyrelsen

Priser

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen, at bestemmelsen i telelovens § 19, stk. 4, skal opretholdes, således at der fortsat i telelovgivningen eksisterer en hvilende hjemmel til at genindføre prisregulering – helt eller delvist – på forsyningspligtområdet.

TDC finder ikke, at der er grundlag for at opretholde de hvilende bestemmelserne om prisregulering, som i stedet bør fjernes. I forbindelse med indgåelse af en ny aftale bør grundlaget for prisreguleringen ifølge TDC være kendt. Endvidere er der hård konkurrence på markedet, hvilket senest er påvist i markedsundersøgelserne. TDC finder derfor ikke, at der er grundlag for en særregel i form af hvilende bestemmelser.

Ligeledes finder TDC ikke, at der er grundlag for at opretholde kravet om geografisk ensartede priser på et konkurrenceudsat marked.

IT- og Telestyrelsens vurdering

IT- og Telestyrelsen skal påpege, at prisreguleringen i dag er reduceret til en hvilede hjemmel. Det er imidlertid IT- og Telestyrelsens vurdering, at der fortsat bør være mulighed for at gribe ind i tilfælde af uhensigtsmæssige prisstigninger for forsyningspligtudbydere, som udhuler forsyningspligtens formål og funktion.

Herudover finder IT- og Telestyrelsen, at der fortsat er behov for at opretholde en hjemmel til at stille krav om geografisk ensartede priser. Således vil en geografisk prismæssig skævvridning kunne være i uoverensstemmelse med forsyningspligtens formål om, at enhver slutbruger skal have adgang til en række grundlæggende teletjenester på rimelige vilkår og til rimelige priser.

Kvalitet

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen af fastholde niveauet for de nuværende kvalitetskrav, eftersom disse tilvejebringer en nødvendig forbrugerbeskyttelse. Samtidig fastholdes det, at niveauet for de nuværende kvalitetskrav er udtryk for en behersket intervention på markedet. En skærpelse af kvalitetskravene vil således omvendt risikere at skabe en konkurrencemæssig skævvridning i forhold til de krav, der gælder for alternative tjenester.

IT- og Telestyrelsen

Ingen høringssvar har berørt IT- og Telestyrelsens anbefaling vedr. kvalitet.

IT- og Telestyrelsens vurdering

Det er IT- og Telestyrelsens anbefaling at fastholde det gældende niveau for kvalitetskrav på forsyningspligtområdet. Det bemærkes, at ingen af de indkomne høringssvar udtrykker modstand mod tilstedeværelsen af kvalitetskrav.

Generelle vilkår

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen, at følgende krav til indholdet i forsyningspligtudbyderens kontrakter ophæves, idet hensynet bag bestemmelserne ikke længere er relevant eller kan varetages i tilstrækkeligt omfang med reguleringen i udbudsbekendtgørelsen eller den almindelige forbrugerlovgivning:

- § 16, stk. 2, nr. 1, om kvalitetskrav for de udbudte teleydelser.
- § 16, stk. 2, nr. 4, om betalingsvilkår for de omfattede teleydelser, herunder vilkår for opsigelse og afbrydelse i tilfælde af slutbrugerens misligholdelse.
- § 16, stk. 2, nr. 6, information om hvordan kontraktvilkår skal offentliggøres.
- Kravet i § 16, stk. 3, om at forsyningspligtudbyderen skal offentliggøre de gældende kontraktvilkår og senest samtidig med vilkårenes ikrafttræden fremsende kopi heraf til IT- og Telestyrelsen.
- Reglerne i § 19 om, at forsyningspligtudbydere ved fastsættelse af vilkår vedrørende betaling, herunder vilkår for opsigelse og afbrydelse i tilfælde af slutbrugerens misligholdelse, skal sikre, at kontraktvilkårene indeholder udtømmende bestemmelser herom.

Tre krav til kontrakten foreslås opretholdt, idet hensynene bag de pågældende krav fortsat er relevante og ellers ikke vil være tilstrækkeligt varetaget. Det drejer sig om kravet vedrørende kompensations- og tilbagebetalingsordninger, jf. § 16,

stk. 2, nr. 2, og § 17, kravet om sikkerhedsstillelse, jf. § 16, stk. 2, nr. 3, og § 18, og kravet om kombinationsabonnementer, jf. § 16, stk. 2, nr. 5, og § 20. Desuden foreslås kravet i § 21 om geografisk ens listepreiser for en række ydelser opretholdt.

TDC noterer med glæde, at IT- og Telestyrelsen delvist har imødekommet TDC's ønske om at særlige danske krav til indholdet af forsyningspligtudbyderens abonnementsvilkår ophæves.

TDC noterer sig imidlertid, at IT- og Telestyrelsen fastholder, at TDC's abonnementsvilkår for forsyningspligtjenester som minimum skal indeholde oplysninger om eventuelle krav om sikkerhedsstillelse og vilkår for kombination af forsyningspligt ydelser med andre abonnementer eller teleydelser. TDC finder fortsat ikke, at der er grundlag herfor og anmoder af følgende grunde om, at muligheden for at lempe de særlige krav genovervejes.

IT- og Telestyrelsen

Vilkår om sikkerhedsstillelse

TDC noterer sig, at IT- og Telestyrelsen i begrundelsen for en fastholdelse af indholdskrav mht. vilkår om sikkerhedsstillelse lægger vægt på, at forsyningspligtudbyderen forhindres i at diskriminere visse slutbrugere. TDC bemærker hertil, at kravet om ikke-diskriminerende kriterier for at gøre krav om sikkerhedsstillelse gælder generelt for alle udbydere, jf. § 8, stk. 1, nr. 1, i udbudsbekendtgørelsen. TDC understreger, at selskabet naturligvis opfylder denne regel.

TDC fremhæver, at særligt kravet i § 18, stk. 1, i forsyningspligtbekendtgørelsen er generende og forhindrer TDC i at udforme fælles vilkår på tværs af tjenester. Kravet betyder ifølge TDC, at selskabet ved fastsættelsen af vilkår om sikkerhedsstillelse skal sikre, at vilkårene indeholder en udtømmende angivelse af, hvornår sikkerhedsstillelse kan kræves. Der opstår imidlertid løbende nye og uforudsete situationer, der indebærer en risiko for økonomisk tab for TDC, og hvor et krav om sikkerhed kunne dæmme op for denne risiko. TDC vil ikke kunne stille krav om sikkerhed for forsyningspligtjenester i sådanne situationer, fordi listen over situationer, hvor der kræves sikkerhedsstillelse, skal være udtømmende. Det bemærkes i den forbindelse, at hensynet til slutbrugeren under alle omstændigheder tilgodeses ved, at det efter § 18, stk. 2 kræves, at TDC har en berettiget antagelse om, at slutbrugers betalingsforpligtelser ikke vil blive opfyldt rettidigt. TDC opfylder naturligvis sidstnævnte regel, som TDC anser for at gælde generelt ud fra almindelige forbrugerretlige principper.

Vilkår om kombinationsabonnementer

TDC oplyser, at det er meget vanskeligt at formulere en tekst om kombinationsabonnementer, som er tilstrækkelig enkel til, at kunderne kan forstå den. TDC fremhæver, at den nuværende pligttekst, som er indsat i pkt. 1, sidste afsnit i TDC's abonnementsvilkår for forsyningspligtjenester, er således vanskelig at forstå.

TDC påpeger, at selskabet naturligvis til hver en tid vil efterleve principperne i bundtningsbestemmelsen, som disse er formuleret i § 20 i forsyningspligtbe-

kendtgørelsen, og som også indgik i den tidligere generelle bundtningsbestemmelse i udbudsbekendtgørelsen. TDC finder det imidlertid ikke nødvendigt, at forsyningspligtudbyderen forpligtes til at skrive principperne fra bundtningsbestemmelsen ind i abonnementsvilkårene, jf. det nuværende krav herom i § 16, stk. 2 i forsyningspligtbekendtgørelsen.

25-meter-reglen og nettermineringspunktets placering

TDC har noteret sig, at IT- og Telestyrelsen vil behandle spørgsmålet på bekendtgørelsesniveau, og TDC fastholder ønsket om, at den særlige danske 25 meter-regel ophæves i forbindelse med den kommende revision af forsyningspligtreglerne. TDC finder endvidere, at der generelt kan være behov for at ændre bestemmelserne om nettermineringspunktets placering. TDC vil forberede forslag til sådanne ændringer med henblik på en dialog med ITST om eventuelle fremtidige ændringer.

IT- og Telestyrelsen

IT- og Telestyrelsens vurdering

IT- og Telestyrelsen fastholder, at reglerne, der vedrører hvornår TDC kan stille krav om sikkerhedsstillelse, tilvejebringer en nødvendig forbrugerbeskyttelse. Reglerne forhindrer således forsyningspligtudbyderen i at kræve en for slutbrugeren uoverkommelig sikkerhedsstillelse. Bestemmelsen sikrer, at forsyningspligt-ydelserne i realiteten er tilgængelige for alle slutbrugere. IT- og Telestyrelsen skal hertil bemærke, at kravet om sikkerhedsstillelse i praksis risikerer at blive indholdsløst, hvis forsyningspligtudbyderen har mulighed for at strække bestemmelsen ud over en afgrænset række af situationer.

TDC påpeger, at kravet om ikke-diskriminerende kriterier for at gøre krav om sikkerhedsstillelse gælder generelt for alle udbydere, jf. § 8, stk. 1, nr. 1 i udbudsbekendtgørelsen. IT- og Telestyrelsen skal hertil bemærke, at der i styrelsens analyse ”Bedst-for-brugerne”, som sendes i høring ultimo november, indgår overvejelser om, hvorvidt kravet i udbudsbekendtgørelsen kan fjernes.

Med hensyn til bestemmelsen i forsyningspligtbekendtgørelsens § 20, stk. 1, om kombinationsabonnementer, er det IT- og Telestyrelsens opfattelse, at princippet om, at forsyningspligtudbyderen ikke kan forringe en forsyningspligtjeneste i de tilfælde, hvor den indgår i et kombinationsabonnement, fortsat bør gælde. IT- og Telestyrelsen vil dog overveje, om der fortsat bør være krav om, at kontraktvilkårene fortsat skal indeholde bestemmelser herom. Det væsentlige er således, at princippet overholdes.

På samme vis er det IT- og Telestyrelsens opfattelse, at forbuddet mod bundling i § 20, stk. 2, bør opretholdes, jf. også at der er EU-krav herom. IT- og Telestyrelsen er dog positivt indstillet på at overveje at fjerne kravet i § 16 om, at der skal henvises til bundlingsforbuddet i kontraktvilkårene.

IT- og Telestyrelsen skal bemærke, at den nærmere specifikation og eventuelle ændring af de ovenstående regler vil finde sted på bekendtgørelsesniveau.

Med hensyn til 25-meters-reglen vil IT- og Telestyrelsen tage stilling til spørgsmålet i forbindelse med en revision af forsyningspligtbekendtgørelsen i 2007.

Udpegning og finansiering

IT- og Telestyrelsen anbefalede i analysen, at hvis forsyningspligten fortsat omfatter basal taletelefoni, ISDN2, faste kredsløb, nummeroplysningstjenesten og nummerfortegnelsen, betalingstelefoner, handicaptjenester og maritime nød- og sikkerhedstjenester, bør forsyningspligtudbyderen findes ved udpegning på baggrund af interessetilkendegivelse fra udbydere, eventuelt med en efterfølgende udbudsrunde, såfremt der er flere interesserede udbydere.

EU's forsyningspligtdirektiv specificerer, at sektorfinansiering kun kan ske i forbindelse med udbud af fastnetadgang (PSTN), nummeroplysningstjenester (118) og abonnentfortegnelser, offentlige betalingstelefoner og særlige foranstaltninger for handicappede. Hvis der kan dokumenteres et samlet underskud på alle dele af forsyningspligten, bør et underskud på de dele af forsyningspligten, der omfatter EU's forsyningspligtdirektiv, finansieres gennem bidrag fra sektoren.

IT- og Telestyrelsen

TDC foreslår i lyset af, at EU forbereder udarbejdelse af en grønbog om forsyningspligten som grundlag for en revision af forsyningspligtdirektivet, at der indsættes en bestemmelse om revision af lovgivningen senest 3 år efter ikrafttrædelse, eller når EU har gennemført en revision af forsyningspligtdirektivet. Ifølge TDC bør udpegningen af forsyningspligtudbydere derfor alene ske for en kortere periode end 10 år - f.eks. 3-4 år.

TDC fremhæver, at for så vidt angår forsyningspligten på basal telefoni er en udpegning af TDC som forsyningspligtudbyder formentlig det eneste realistiske for nuværende. I konsekvens heraf foreslår TDC, at forsyningspligt opgaverne ikke udbydes samlet, men at basal telefoni behandles som et element for sig selv. Dette indebærer også, at der for forsyningspligt tjenester, der ikke genererer omsætning, der er tilstrækkelig til at dække de med tjenesten forbundne omkostninger, skal etableres en forsyningspligt-fond - enten finansieret via staten eller via en konkurrenceneutral afgift - til dækning af underskuddet. TDC fremhæver, at dette forslag vil være i overensstemmelse med lovgivningen i størstedelen af de europæiske lande, hvor der gives mulighed for etablering af Universal Service Obligation (USO) fonde, som har til formål at finansiere forsyningspligtudbyderens nettoomkostninger for de underskudsgivende områder.

IT- og Telestyrelsens vurdering

IT- og Telestyrelsen noterer sig TDC's holdning til varigheden af forsyningspligtperioden.

IT- og Telestyrelsen kan ikke støtte TDC's forslag om at opdele forsyningspligten, således at basal telefoni - der er overskudsgivende - holdes adskilt fra den række af forsyningspligt ydelser, der er underskudsgivende, og som derfor ifølge TDC skal finansieres via staten eller en konkurrenceneutral afgift.

IT- og Telestyrelsen finder det rimeligt, at de overskudsgivende dele af forsyningspligten fortsat finansierer de underskudsgivende dele, således at staten og sektoren ikke belastes unødigt. Samtidig har IT- og Telestyrelsen fuld forståelse for, at forsyningspligten ikke bør medføre et samlet underskud for forsyningspligtudbyderen. Det anbefales derfor at fastholde telelovens § 20, ifølge hvilken de udpegede forsyningspligtudbydere har ret til at få dækket samlede dokumenterede underskud ved udbud af forsyningspligttydelser.

I den forbindelse anbefaler IT- og Telestyrelsen, at hvis der kan dokumenteres et samlet underskud på alle dele af forsyningspligten, bør et underskud på de dele af forsyningspligten, der omfatter EU's forsyningspligtdirektiv, finansieres gennem bidrag fra sektoren.

IT- og Telestyrelsen